

grundlæggende brud med den måde at tænke folkeskole på, som vi hidtil har gjort i Danmark.

Så er der hele diskussionen om linjefag. Der skal jeg sige, at vi i Enhedslisten ikke er så glade for, at man går ind og begrænser de praktisk-kreative fag. Jeg skal sige, at vi ligesom De Radikale gerne så, at vi begrænser antallet af linjefag, så de studerende i stedet fik mulighed for den faglige fordybelse, der ligger i at have færre linjefag. Samtidig vil færre linjefag åbne for en tættere sammenknytning mellem de pædagogisk didaktiske elementer og det fagfaglige. Så det vil være den linje, vi lægger os på, når vi snakker videre.

Redegørelsen lægger så op til at styrke undervisningen i specialpædagogik, og isoleret set synes Enhedslisten, at det er en rigtig god idé, og vi er glade for, at ministeren piller det område ud og vil lægge ekstra vægt på det. Men det bliver kædet sammen med et ønske om at nedlægge skolen i samfundet. Igen mener jeg, at vi rører ved noget af det grundlæggende i folkeskolen, for det væsentlige ved folkeskolen er jo den placering, folkeskolen har i samfundet. Folkeskolen er en kulturbærende institution. Folkeskolen er et sted, hvor vores børn lærer at blive en del af vores samfund, hvor børnene lærer historie og geografi og dansk og andre helt centrale færdigheder for at kunne forstå, hvad det er for nogle mennesker, de omgiver sig med. Skolen har også set med samfundets briller den væsentlige funktion, at den binder forskellige lag i samfundet sammen.

Det betyder selvfølgelig, at det er væsentligt, at de lærere, der underviser i folkeskolen, har en klar fornemmelse af, hvilken funktion de har i børnenes liv i forhold til, hvordan børnene kommer til at opfatte samfundet. Men de skal også have en klar fornemmelse af, at de som lærere set med samfundets briller har en usandsynlig vigtig position. Det er måske også en af årsagerne til, at vi altid diskuterer folkeskole, og at alle har en holdning til det i aviserne. Heldigvis for det, men det fortæller lidt om, hvor påkrævet det er, at lærerne har en klar fornemmelse af, hvilken position de har i børnenes liv og set med samfundets briller.

Det er sådan set ideen med skolen i samfundet. Derfor mener vi i Enhedslisten, at det er meget problematisk at gå ind og rykke for meget ved den grundsten, som vi mener det fag udgør.

Om pædagoguddannelsen vil jeg sige, at der bryder man måske ikke så grundlæggende med nogle principper, som man gør det for lærerud-

dannelsen. Jeg skal sige, at vi støtter, at man går ind og gør praktikperioden, som jeg sagde i starten, SU-berettiget i stedet for at være lønnet. Det er selvfølgelig et spørgsmål om, at praktikanterne skal opleve det at komme ud i praktik i en daginstitution som en uddannelsessituation og ikke opfatte det, som om de fungerer som billig arbejdskraft i den periode, de er ude i praktik. Derfor er det selvfølgelig fornuftigst at understrege, at vi faktisk taler om uddannelse og praktik, ved at gøre det SU-berettiget.

Det, at adgangskravene skal være strammere, har vi et problem med, ganske simpelt fordi vi mener, at de erfaringer, man får fra virkeligheden, skal tælle. Specielt når vi taler om mennesker, der skal have med mennesker at gøre, er det selvfølgelig en god idé at kigge meget grundigt på, hvad det er for nogle praksiserfaringer, folk har, hvilket møde de har haft med virkeligheden. Det kan måske langt hen ad vejen vægte meget tungere, end hvilke fagfaglige kvalifikationer man har.

Kl. 16.25

Vi undrer os over, at det i redegørelsen nævnes, at pædagoger kan uddanne sig til at undervise i folkeskolens yngste klasser, fordi for os er det jo et klart udtryk for den drejning af pædagoguddannelsen, den drejning af daginstitutionerne, som regeringen selvfølgelig i andre sammenhænge også har lagt op til. Det undrer os, for vi mener jo sådan set, at børn skal have lov til at være børn.

Vi mener, at der i børneinstitutionerne skal lægges op til leg, til udvikling gennem leg og til, at børn får nogle sociale kompetencer. Vi mener ikke, at børn skal undervises i børnehaven. Vi mener ikke, at børnehaven skal være udgangspunkt for læring på lige fod med folkeskolen, og vi mener ikke, at pædagogerne skal have mulighed for at undervise i de yngste klasser i folkeskolen. Det er to fuldstændig forskellige pædagogiske indgangsvinkler, alt efter om man skal undervise, eller om man alene skal tænke på børns udvikling.

Det, vi ønsker i Enhedslisten, er altså fokus på at lære i folkeskolen, fokus på at udvikle i børneinstitutionerne. Den model, som regeringen lægger op til, hvor der i højere grad tages udgangspunkt i, at børn skal undervises, når de er meget små og går i børnehaven, er altså en type børnehaven, som nok får det til at løbe koldt ned ad ryggen på de fleste fra Enhedslisten.

Men jeg skal sige, at der er en række positive elementer, som det også er blevet nævnt af an-